

til at gaa saa vidt, som den ærede Ordfører mener. Men det er jo noget, der næste Aar kan komme under Overvejelse. Det, jeg kan slaa fast som Resultat af denne Finanslovsbehandling, og som alle ere enige om, er, at vi alle erkende, at vi for det første ville en international Telefonforbindelse mellem vort Land og Sverige paa den ene Side og Tyskland paa den anden Side, og for det andet visse Hovedlinier, som i store Træk tværs over Landet forbinde Hovedpunkterne i vort Land.

Dampskibsarten Frederikshavn—Gøteborg, som den ærede Ordfører ogsaa omtalte, er sikret for næste Finansaar, men heller ikke mere. Det er sket inden for den Kamme, som jeg er bleven enig med Finansudvalget om, at det vilde være rigtigt at holde sig inden for, men Enkeltheder er der her ikke Grund til at komme ind paa. Det er heller ikke i finansiel Henseende en noget videre betydelig Sag, men det har dog sin Betydning, at vi holde denne Route. Selv om den ikke svarer Regning, selv om den kræver noget Offer fra Staten, er det for den Befolkning, der lever i Frederikshavn og særlig Fiskerbefolkningen, en Route af stor Betydning. — § 18 mener jeg at kunne forbigaa ligesom den ærede Ordfører forbigik den. De saa Vindringsforslag, der ere stillede der, ere alle tiltraadte af Udvalget.

Saa kommer jeg til § 26. Maaſte jeg først maa gøre opmærksom paa, at jeg her har stillet et formelt Vindringsforslag, der gaar ud paa at henvise nogle af de Bevillinger, som Udvalget har opført under § 26 — det er Udvalgets Initiativ — til § 27. Jeg har gjort dette, uagtet jeg erkender, og ofte nok har udtalt, at jeg ikke var videre glad ved at faa alt, hvad der hidtil har været henført til § 27 ind derunder, fordi jeg dog mener, det er et Spørgsmaal, som maa overvejes noget nærmere, inden man gaar til en Forandring der. Den ærede Ordfører ved jo saa godt som nogen, at de Vindringsforslag, jeg har tilladt mig at nævne, Nr. 169—173 have altid været opførte under § 27, saa det forekommer mig ikke rigtigt at fastholde dem paa § 26. I øvrigt skal jeg nu omtale de Punkter paa § 26, som jeg finder fortjene særlig Opmærksomhed. De to første, der ere tiltraadte af Udvalget, kan jeg nok forbigaa. Jeg kan kun paaføine, at man har tiltraadt dem. De angaa Opførelsen af forskellige Diger. Jeg kommer saa til Nr. 168 af et Mindretal: „Ny Konto. Til Forlængelse af Anlægsmolen ved Hirtshals 230,000 Kr.“ Det ærede Medlem, som førte Ordet for dette Punkt, beklagede jo, at Ministeren

ikke kunde tiltræde det, mente, det var fejl. Nej, hvis jeg var paa den anden Side, hvorledes der skulde forholdes med Anlægsmolen ved Hirtshals, maatte jeg selv opstille Forslag i den Retning. Jeg erkender, at der sikkert maa ske en Udvikling paa dette Sted, men jeg for min Person er ikke moden til at bedømme, naar og hvor denne Udvikling skal komme. Det kan ikke gaa an, som det ærede Medlem at sige: Vi have i sin Tid faaet et Stykke Mole, nu skal den forlænges, hvorfor kan man saa ikke vedtage det? Jeg vil gøre opmærksom paa, at først i afvigte Efteraar er det hidtil bevilgede Arbejde afsluttet. Der kan være Tale om en Forlængelse, men hvorledes denne Forlængelse skal ske, og hvorledes Afslutningen skal ske, og om der ikke ved Siden af Forlængelsen, hvor betydelig den end maatte blive, skal gøres mere, bygges et Brohoved eller en Bølgebræder, det er et meget tvivlsomt Spørgsmaal, og jeg mener, at den Administration, der har med de Ting at gøre, dog har noget Krav paa at faa et Aar til at undersøge Sagen i, for at man kan se, hvorledes den fortoner sig i denne Vinter og næste Sommer. Inden man gaar videre og er kommen paa det rene med, hvorledes Sandlagringen vil blive efter Forlængelsen, bør man ikke gaa til at foretage Forlængelsen. Der kan jo være Tale om andre Ting, og der vil efter al Sandsynlighed blive det. Jeg kan altsaa ikke teknisk forsvare at modtage denne Bevilling, som det ærede Medlem anbefalede. Jeg skal fremdeles være opmærksom paa disse Forhold, og jeg nærer egentlig ikke Tvivl om, at man kommer til for Alvor at bestæftige sig med denne Mole, men det er ikke den rette Tid endnu. Saa kommer jeg til en Række af Forslag om Nybevillinger til Særnbanevæsenet. Et af disse, Nr. 169, er stillet af Udvalget som Helhed. Dette Forslag har jeg tiltraadt i Udvalget, og her gælder det samme, som jeg sagde før, at i og for sig kunde jeg godt selv have stillet det, efter Udsagnet af Konferencen. Ærede Medlemmer ville se, at her er Tale om Sidespor ved 3 bestaaende Holdepladser. Det er altsaa ikke noget stort principielt Spørgsmaal, her rejsses. Derved er man blot kommen noget mere ind paa, at det kan være rigtigt at have Sidespor ved Holdepladserne, naar Forholdene ellers gøre det nogenlunde muligt. Hvad derimod Billetsalgsstederne angaar, er det allerede nævnt nogle Gange her i Salen, at det i og for sig er en Institution, til hvilken der ikke godt kan knyttes et offentlig Sidespor, thi saa gør man det til en Holdeplads, saa forlanges der en Betjening som den. Holde-